Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

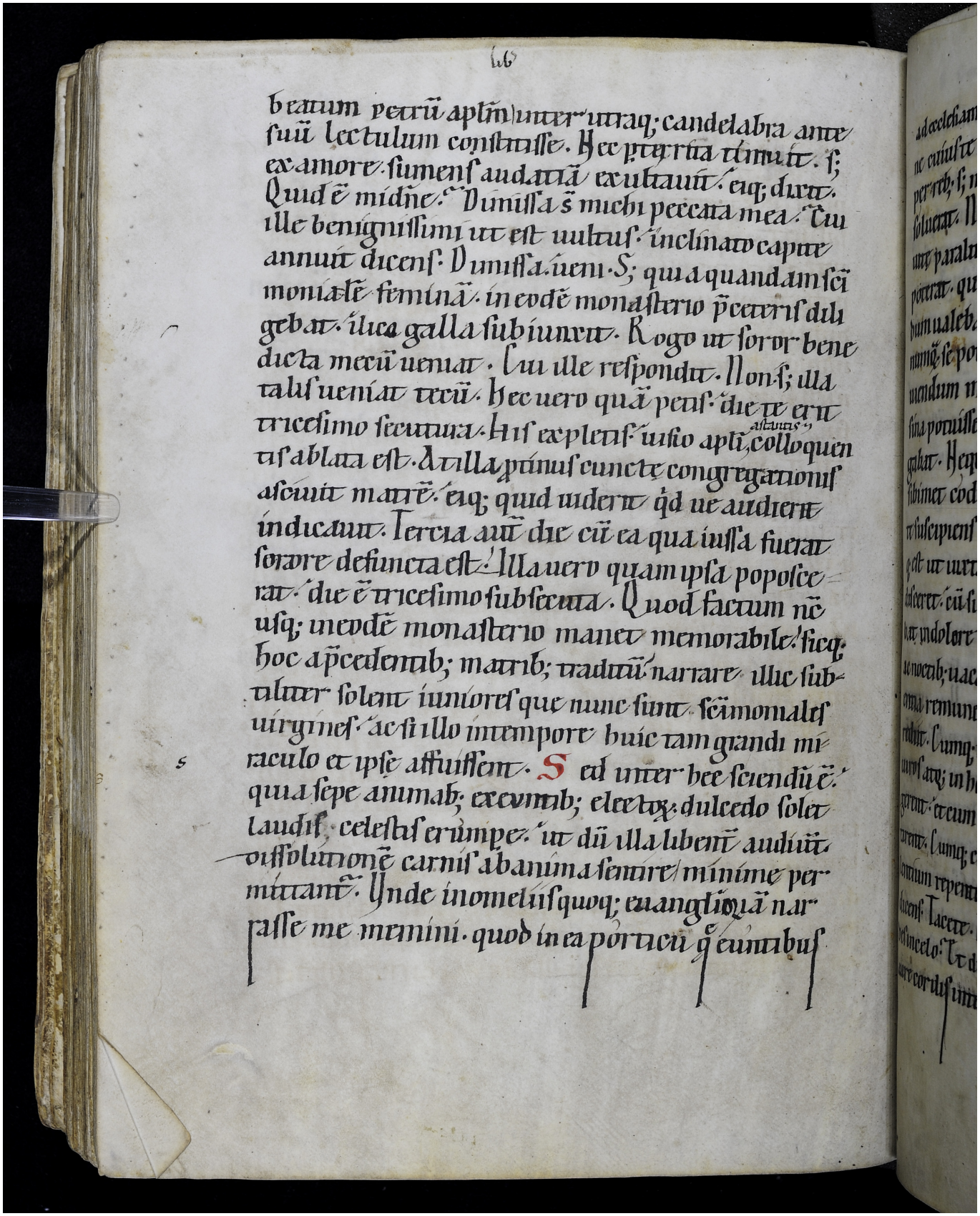

beatum petrũ aplm inter utraq; candelabra ante
suũ lectulum constrasse. Hec p̃ ꝓgnia tumu. s;
ex amore sumens audacia exultauit. eiq; dixit.
Quid ẽ midne. Dimissa s̃ michi peccata mea. Cui
ille benignissimi ut est uultus. inclinato capite
annuit dicens. Dimissa. ueni. S; qui a quandam sci
monialẽ feminã. in eodẽ monasterio p̃ceteris dili
gebat. illica galla subiunxit. Rogo ut soror bene
dicta mecũ ueniat. Cui ille respondit. Non s; illa
talis ueniat tecũ. Hec uero quã petis. die te erit
tricesimo secutura. His expletis. uisio apli, colloquen
tis ablata est. A illa primus cuncte congregationis
ascuit matrẽ. eiq; quid uiderit q̃d ue audierit
indicauit. Tercia autẽ die cũ ea qua iussa fuerat
soraire defuncta est. Illa uero quam ipsa poposce
rat. die ẽ tricesimo subsecuta. Quod factum nõ
usq; in eodẽ monasterio manet memorabile. sicq;
hoc a p̃cedentib; matrib; traditũ narrare illic sub
tuitur solent iuniores que nunc sunt scãmonales
uirgines. ac si illo intempore huic tam grandi mi
raculo et ipse affuissent. S ed inter hec sciendũ ẽ.
qua sepe animab; excessib; electis dulcedo sole
laudis celestis erumpe. ut dũ illa libenter audiũt
dissolutionẽ carnis a b anima sentire minime per
mittantur. Unde in omeliis quoq; euangliqã nar
rasse me meminì. quod in ea portucũ q̃ eunt bus